Republika Srbija
VRHOVNI SUD
Kzz 741/2025
10.06.2025. godina
Beograd

Vrhovni sud, u veću sastavljenom od sudija: Miroljuba Tomića, predsednika veća, Tatjane Vuković, Aleksandra Stepanovića, Bojane Paunović i Gordane Kojić, članova veća, sa savetnikom Mašom Denić, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog AA, zbog krivičnog dela nedozvoljena proizvodnja, držanje, nošenje i promet oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 4. u vezi stava 1. KZ u sticaju sa krivičnim delom neovlašćeno držanje opojnih droga iz člana 246a stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA, advokata Dragoša Cukavca, podnetom protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 1323/24 od 20.03.2025. godine, u sednici veća održanoj dana 10.06.2025. godine, doneo je

R E Š E NJ E

ODBACUJE SE kao nedozvoljen zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA, advokata Dragoša Cukavca, podnet protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 1323/24 od 20.03.2025. godine.

O b r a z l o ž e nj e

Presudom Višeg suda u Beogradu K 480/21 od 24.10.2024. godine okrivljeni AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela nedozvoljena proizvodnja, držanje, nošenje i promet oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 4. u vezi stava 1. KZ u sticaju sa krivičnim delom neovlašćeno držanje opojnih droga iz člana 246a stav 1. KZ, pa mu je sud za krivično delo iz člana 348. stav 4. u vezi stava 1. KZ, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od deset meseci, a za krivično delo iz čl. 246a stav 1. KZ, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od tri meseca, te ga je osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, u koju kaznu mu je uračunao vreme provedeno u policijskom zadržavanju od 12.09.2020. do 14.09.2020. godine i na meri zabrane napuštanja stana od 14.09.2020. do 20.04.2021. godine i odredio da će se kazna zatvora izvršiti tako što će je okrivljeni izdržavati u prostorijama u kojima stanuje, uz primenu elektronskog nadzora.

Istom presudom, na osnovu člana 348. stav 6. KZ u vezi čl.87. KZ, od okrivljenog je oduzeto vatreno oružje i municija navedeni u izreci pobijane presude, a na osnovu člana 246a stav 5. KZ u vezi čl.87. KZ oduzeta je i supstanca proglašena za opojnu drogu amfetamin, kako je to navedeno u izreci pobijane presude.

Pored toga, okrivljeni je obavezan da na ime sudskog paušala plati iznos od 15.000,00 dinara, kao i na ime troškova krivičnog postupka VJT u Beogradu iznos od 19.210,00 dinara, sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 1323/24 od 20.03.2025. godine usvojena je žalba VJT u Beogradu i preinačena presuda Višeg suda u Beogradu K 480/21 od 24.10.2024. godine, tako što je Apelacioni sud u Beogradu okrivljenom AA, za krivično delo nedozvoljena proizvodnja, držanje, nošenje i promet oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 4. u vezi stava 1. KZ u sticaju sa krivičnim delom neovlašćeno držanje opojnih droga iz člana 246a stav 1. KZ, za koja je prvostepenom presudom oglašen krivim, utvrdio kazne zatvora i to za krivično delo iz člana 348. stav 4. u vezi stava 1. KZ, kaznu zatvora u trajanju od dve godine, a za krivično delo iz člana 246a stav 1. KZ, zadržao kao pravilno utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od tri meseca, pa ga je osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i jednog meseca, u koju kaznu mu je uračunao vreme provedeno u policijskom zadržavanju od 12.09.2020. do 14.09.2020. godine i na meri zabrane napuštanja stana od 14.09.2020. do 20.04.2021. godine, dok je u ostalom delu pobijana presuda ostala neizmenjena.

Protiv navedene pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 1323/24 od 20.03.2025. godine, zahtev za zaštitu zakonitosti podneo je branilac okrivljenog AA, advokat Dragoš Cukavac, zbog povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno primenjenih odredaba zakona na činjenično stanje koje je utvrđeno prvostepenom i drugostepenom presudom, sa predlogom da Vrhovni sud usvoji podneti zahtev za zaštitu zakonitosti kao osnovan, preinači pobijanu drugostepenu presudu, tako što će okrivljenom izreći jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, za koju će odrediti da se navedena kazna izdržava u prostorijama u kojima okrivljeni stanuje bez primene elektronskog nadzora ili da predmet vrati Apelacionom sudu u Beogradu, kao drugostepenom, na ponovnu odluku.

Vrhovni sud je u sednici veća održanoj u smislu odredaba člana 486. stav 1. i člana 487. stav 1. ZKP, razmotrio spise predmeta sa zahtevom za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog, pa je našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog je nedozvoljen.

Odredbom člana 485. stav 1. tač. 1) ZKP propisano je da se zahtev za zaštitu zakonitosti može podneti ako je pravnosnažnom odlukom ili odlukom u postupku koji je prethodio njenom donošenju povređen zakon, dok su stavom 4. navedenog člana propisani uslovi pod kojima okrivljeni, preko svog branioca, može podneti zahtev za zaštitu zakonitosti i to takstativnim nabrajanjem povreda zakona (član 74., član 438. stav 1. tač. 1) i 4) i tač. 7) do

10) i stav 2. tač. 1), člana 439. tač.1) do 3) i člana 441. stav 3. i 4.), koje mogu biti učinjene u prvostepenom i postupku pred apelacionim, odnosno drugostepenim sudom.

Branilac okrivljenog kao razlog podnošenja zahteva za zaštitu zakonitosti, u obrazloženju zahteva, numeriše povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 3) ZKP, zbog koje je podnošenje ovog vanrednog pravnog leka dozvoljeno okrivljenom preko branioca.

Međutim, ukazujući na ovu povredu krivičnog zakona branilac okrivljenog u zahtevu navodi da se pobijanom drugostepenom presudom kojom je preinačena prvostepena presuda u pogledu odluke o krivičnoj sankciji, na štetu okrivljenog nepravično i pogrešno primenjene odredbe o odmeravanju kazne. Po navodima branioca okrivljenog, pogrešno je drugostepeni sud našao da nema mesta primeni odredaba člana 56. i 57. KZ, odnosno naročito olakšavajućih okolnosti, te da je sud pogrešno cenio njegovu raniju osuđivanost za krivično delo iz 2013. godine, za koje je nastupila rehabilitacija u smislu odredbe člana 97. KZ, te da su prestale pravne posledice osude i da je navedena kazna brisana, pa se okrivljeni ima smatrati neosuđivanim licem, te stoga na strani okrivljenog više ne postoji povrat u smislu odredbe člana 55. KZ, kao otežavajuća okolnost, koja mu je uzeta kao odlučna činjenica za osudu na kaznu zatvora. Pored toga, branilac okrivljenog opširno analizira porodičnu situaciju, kao i zdravstveno stanje maloletnog deteta okrivljenog, kao i činjenicu da je okrivljeni jedni izdržavalac porodice, u smislu okolnosti koje su od uticaja prilikom odmeravanja kazne zatvora, u smislu odredbe člana 54. KZ, te da je ovakvim odlučivanjem, u pogledu izrečene krivične sankcije povređen zakon na štetu okrivljenog.

Imajući u vidu da je u podnetom zahtevu samo formalno navedena povreda krivičnog zakona iz člana 439. tačka 3) ZKP, dok se u obrazloženju zahteva u suštini ukazuje na povredu zakona iz člana 441. stav 1. ZKP isticanjem da sud nije pravilno odmerio kaznu okrivljenom, imajući u vidu okolnosti koje utiču na to da kazna bude veća ili manja, a zbog koje povrede u smislu odredbe člana 485. stav 4. ZKP nije predviđena mogućnost podnošenja ovog vanrednog pravnog leka okrivljenom preko branioca, to je Vrhovni sud podneti zahtev odbacio kao nedozvoljen.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud je, na osnovu odredbe člana 487. stav 1. tačka 2) ZKP u vezi člana 485. stav 4. ZKP, odlučio kao u izreci rešenja.

Zapisničar-savetnik

Maša Denić, s.r.

Predsednik veća-sudija

Miroljub Tomić, s.r.

Za tačnost otpravka

Zamenik upravitelja pisarnice

Milanka Ranković